

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.037/2026/5.

A felperes:

Felperes1 (Cím2)

A felperes jogi képviselője:

Oppenheim Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Kiss Tibor ügyvéd

(cím4)

Az alperes:

Alperes1

(Cím1)

Az alperes jogi képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

(cím6)

A per tárgya:

személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Szombathelyi Törvényszék, 17.P.20.115/2025/6. sz. ítélet

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes; 9.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság kijavított ítéletének megfellebbezett rendelkezését a per fő tárgya tekintetében helybenhagyja.

Az alperes által az elsőfokú ítéletben írt módon fizetendő eljárási illeték összegét 133.286 (százharmincháromezer-kétszáznyolcvanhat) forintra felemeli.

Köteles az alperes megfizetni a felperesnek 406.501 (négy-száz-hatezer-öt-száz-egy) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a jelen határozat keltétől számított 60 napon belül a Magyar Államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára a 228.952 (kétszáz-huszonnyolcezer-kilenc-száz-ötven-kettő) forint feljegyzett fellebbezési illetéket azzal, hogy közleményként tüntesse fel az ítéltábla megnevezését, e bírósági ügyszámot, valamint az adószámát.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a felülbírálat alapjául szolgáló tényállás szerint a felek között folyamatban volt sajtóhelyreigazítási perben a Szombathelyi Törvényszék a 2025. július 8. napján jogerőre emelkedett, 15.P.20.035/2025/10. számú ítéletével kötelezte a hirportal1.hu szerkesztőségét az alábbi tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére:

„A cikkben valótlanul híreszteltük, a valóságot hamis színben tüntettük fel, hogy Személy2 a 2020-as Bizottság1 elnökké történt újraválasztása után titokban több mint duplájára, 1,2

millióról 2,6 millió forintra emelte a saját havi fizetését.

[2] A valóság ezzel szemben az, hogy a fizetésemelésről a Bizottság1 2020. szeptember 2. napján tartott elnökségi ülésen az 52/2020/Elnökségi határozattal a Bizottság1 elnöksége döntött úgy tíz igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és az érintett személy tartózkodásával, hogy elfogadja a Bizottság1 főtitkárának, Személy1nak azon előterjesztését, amely a Bizottság1 elnöke havi tiszteletdíját 2,6 millió forintra javasolta felemelni,

összhangban más nemzeti olimpiai bizottságok elnöki tisztjét betöltő személy javadalmazásával. Személy2 Bizottság1 elnök a havi tiszteletdíjának emelése tárgyában hozott döntésben nem vett részt, és a határozati javaslatot sem ő terjesztette elő.”

[3] Az ítélet indokolása szerint a hirportal1.hu oldalon 2025. február 17. napján „Csatlakozott a Párt1hoz a Bizottság1 bukott elnöke” című, „A sportolók buktatták meg” alcímű, szerző nélküli írás, amelyben az origo.hu egyik írására történt utalás, mely szerint Személy2 a 2020-as újraválasztása után titokban több mint a duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió forintra emelte a saját havi fizetését.

[4] A felperes kétszeres olimpiai ezüstérmes sportoló, jogász, közgazdász, sportvezető, jelenleg a Párt1 szakpolitikusa. Az alperes a hirportal1.hu hírportál kiadója. Város1i székhelyű gazdasági társaság, aminek a fő tevékenysége a napilap kiadás. Portfóliójába tartozik több országos terjesztésű lap, illetve a vármegyei online hírportálok és azok nyomtatott formája is.

[5] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez való személyiségi jogát, mert az általa üzemeltetett www.hirportal1.hu internetes oldalon 2025. február 17. napján „Csatlakozott a Párt1hoz a Bizottság1 bukott elnöke” címmel megjelent közleményben az alperes valótlanul állította és híresztelte, hogy Személy2 a 2020-as Bizottság1 elnökké történt újraválasztása után titokban több mint duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió forintra emelte a saját fizetését. Kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől akként, hogy tilos a fenti tényállítások bármilyen formában történő közzétevése, és kötelezze az alperest az elkövetett jogsértés miatt saját költségén elégtétel adására az alábbiak szerint.

[6] Az alperes legyen köteles jelen ítélet rendelkező részének első bekezdését közzétenni a <https://hirportal1.hu> hírportálon az eredeti cikk megjelenési helyén „Csatlakozott a Párt1hoz a Bizottság1 bukott elnöke ” című közlemény címében és törzsszövegében használt betűtípussal és betűmérettel az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül és folyamatosan, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig tegye elérhetővé, valamint a <https://hirportal1.hu> hírportál főoldalán 24 órán át a „Bíróági ítélet a Személy2t érintő írásunk miatt” című közleményt, melyre kattintással tegye elérhetővé az eredeti cikket és annak címe alatt, a lead felett az ítélet rendelkező részét. Kötelezze továbbá az alperest arra, hogy a bíróság által megállapított jogsértés miatt bocsánatkérő levélben sajnálkozását fejezze ki, mely közzétételére legyen jogosult a felperes. A bocsánatkérő levél tartalmát a felperes a keresetében megfogalmazta.

[7] Kérte az alperes kötelezését 1.061.900 Ft sérelemdíj, és annak 2025. február 18-tól a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának és a perköltségnek a megfizetésére.

[8] Keresetének jogalapjaként a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdését, a 2:43. § (1) bekezdés d) pontját, és a 2:45. § (2) bekezdését, illetve a 2:51. § (1) bekezdés a) - c) pontjait, valamint a Ptk. 2:52. § (1) - (3) bekezdését, és a Ptk. 6:48. § (1) bekezdését jelölte meg.

[9] Előadta, hogy a kifogásolt közlések őt, mint természetes személy személyiségi jogát sértik. A Sajtóközleményt a 12. számú PK állásfoglalás értelmében pedig a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni. Érvelt azzal is, hogy az alperesi kijelentések nem véleménynyilvánítások, hanem a szabad véleménynyilvánítás határait egyértelműen túllépő valótlan kijelentések, tényállítások, objektíve bizonyítható tényekkel ellentétesek. A Kúria gyakorlata szerint a jóhírnév megsértésének megállapítására csak akkor nem kerülhet sor, ha a kifogásolt közlés a szabad véleménynyilvánításhoz való jog tágabban értelmezett keretein belül marad.

[10] Az alperes perbeli közleménye nem felel meg a valóságnak, a valóságot hamis színben tünteti fel azzal, hogy a fizetésemelés mértékének tényszerű megjelölése mellett az arról való döntés körülményeit a valóságtól eltérően jelölte meg.

[11] A felperes előadta, hogy a cikk megjelenésének időpontjában nem minősült közszereplőnek, azonban a közszereplők bírálhatósága sem jelenti azt, hogy egy közszereplő ne léphetne fel a személyét érintő valótlan és tevékenységét kedvezőtlen színben bemutató kijelentésekkel szemben. Álláspontja az volt, hogy a bírói gyakorlatra figyelemmel is a valótlan és hátrányos megítélést eredményező tényállítás esetén a közszereplő ugyanolyan feltételekkel jogosult személyiségi jogvédelemre, mint bármely más személy. A közszereplők személyével kapcsolatban a véleménynyilvánítás határai az átlagosnál tágabbak, de a szabad véleménynyilvánítás joga nem terjed ki a tudatosan valótlan tényállításokra, vagy csúsztatásokra (BDT2024.4779).

[12] A jogsértés megállapítása vonatkozásában előadta, hogy a felperest megillető alapvető erkölcsi elégtétel az alperesi magatartás jogellenességének elismerése. A jogsértéstől való eltiltás kapcsán pedig kifejtette, hogy az alperes által üzemeltetett vármegyei hírportálon megtett kijelentés miatt további jogsértéssel fenyegető helyzet fokozott mértékben fennáll és ezáltal azonnali és jelentős mértékű hírnévrontás lehetséges. Az elégtétel adására vonatkozó kötelezés körében álláspontja szerint társadalmi megítélésének megállapítása csak és kizárólag a jogsértés megtörténtének tudatosítása révén valósulhat meg. Kiemelte, hogy az elégtételadás csak akkor töltheti be jóvátételi funkcióját, ha ugyanazt a nyilvánosságot éri el, amely előtt a jogsértés megtörtént.

[13] A sérelemdíj összegének meghatározásakor hangsúlyozta, hogy a politikai lejárató célzattal készült írással összefüggésben őt ért hátrányok köztudomású tények, melyek tekintetében külön bizonyításra nincs szükség. Az eset súlyára, az alperes felróhatóságára, a kifejezetten lejárató szándékkal, tudottan valótlan tartalmú közlésre figyelemmel határozta meg a sérelemdíj összegét 1.061.900 forint összegben. A 2020. évet megelőző ár-érték viszonyok alapján megítélt sérelemdíj összegéből (hozzávetőleg 700.000 forint) indult ki és figyelembe véve a fogyasztói árindex alakulását számította ki az általa követelt sérelemdíj összegét. Részletesen hivatkozott a felperes a bírói gyakorlatra.

[14] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes keresetének jogalapja nem áll fenn, a sérelmezett közlemény nem tartalmaz valótlan tényállítást, a sajtó-helyreigazítás iránt indított eljárásban hozott döntés pedig nem köti a

bíróságokat a személyiségi jogsértés megállapítása iránti peres eljárásban. Hivatkozott a Kúria Pfv.20471/2020/11. számú precedensképes határozatára, az EJEb a Couderc és Hachette Filipacchi Associés kontra Franciaország ügyben, az M.L. kontra Szlovákia ügyben, és az Uj kontra Magyarország ügyben hozott ítéletekre, valamint a 3217/2020. (VI. 19.) számú AB határozatban foglaltakra.

[15] A jóhírnév megsértése vonatkozásában álláspontja szerint a jogsértés elkövetésének két konjunktív feltétele – a sérelmezett közléseknek valótlan tényállításoknak kell minősülniük, a másik pedig, hogy a sérelmezett közlések objektív módon vizsgálva is sértőek legyenek – jelen esetben nem áll fenn.

[16] A személyiségi jog megsértésének megállapításához önmagában a valótlan tartalom mellett annak sértő jellegére is szükség van. Hangsúlyozta, hogy a felperes közéleti szereplő, a közlés politikai kontextusban jelent meg, az a közéleti vita részeként értelmezendő, mely a felperes vonatkozásában sértő jelleggel nem bír. A közszereplő felperesnek pedig a vele szemben kifejtett vélemények, kijelentések vonatkozásában fokozott türelmet kell tanúsítania, ezért a kifogásolt közlés vonatkozásában személyiségi jogvédelem eredménnyel nem kérhető.

[17] Vitatta a felperes sérelemdíjra való jogosultságát is. Előadta, hogy a személyiségi jog megsértésének nem automatikus jogkövetkezménye a sérelemdíj alkalmazása (BH2016.241). A sérelemdíj alkalmazásának feltétele valamilyen nem vagyoni hátrány megléte a sérelmet szenvedett fél oldalán. A jogszabályi rendelkezések helyes értelmezése alapján ugyanis a fél „az őt ért nem vagyoni sérelemért” követelhet sérelemdíjat. Az új Ptk. nem iktatta ki a nem vagyoni hátrányt, mint feltételt, a 2:52. § (2) bekezdése csupán a bizonyítási kötelezettség alól mentesítette a sérelmet szenvedett felet. A felperes pedig nem bizonyított a perben olyan konkrét nem vagyoni hátrányt, melyek a cikk jogsértőnek állított részei által érték volna. A felperes a köztudomású tényeken felül figyelembe vehető hátrányokat nem jelölt meg és nem is igazolt.

[18] A fentiekben túl a sérelemdíj összegét rendkívül eltúlzottnak minősítette, mely sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, nem áll összhangban a felperest ért sérelemmel, alperes felróhatóságával és a bírói gyakorlat szerint hasonló esetekben megítélt marasztalási összegeket is eltúlzott módon meghaladja. Hivatkozott a Kúria Pfv.20.527/2023/5. számú precedensképes határozatára. A felperes az őt ért hátrányok körében a keresetben érvényesített összegű sérelemdíjat megalapozó többlettényállást nem igazolt. Az alperes érvelése szerint a legmagasabb összegű – milliós nagyságrendű – sérelemdíjat a bíróságok a legsúlyosabb hátrányok (élet, testi épség elleni sérelem) elszenvedői számára ítélik meg. A jóhírnév és a becsület megsértése esetén jellegéből adódóan a sértett személy nem szenvedhetett el olyan mértékű, jellegű sérelmeket, mint akinek az élete, testi épsége sérül, esetleg elveszíti hozzátartozóját.

[19] A felperes által megjelölt mértékű sérelemdíj mellett az alperes álláspontja szerint nem elegendő a köztudomású tények alapján megállapítható sérelemre hivatkozni. A felperesnek igazolnia kellett volna a tényleges hátrányokat is, amelyek őt érték. A felperes nem tett eleget előadási kötelezettségének, nem bizonyította a sérelemdíj mértéke tekintetében a releváns körülményeket, csupán megjelölt egy összeget, azonban annak

indokát nem adta. Sérelemdíj megállapítására abban az esetben kerülhet sor, ha az érintettet a jogsértő magatartással okozati összefüggésben valamilyen érdeksérelem, károsodás érte. Ilyen viszont nem állapítható meg jelen perben.

[20] Azzal is érvelt, hogy a felperes iránti közbizalmat a sérelmezett közlések jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nem vagyoni hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogát esetlegesen sértő közlések tárgyi súlya nem kiemelkedő. Az alperes hivatkozott a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatra is.

[21] Az alperes álláspontja szerint a sérelemdíj magánjogi szankció, amelynek elsődleges funkciója a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel történő kompenzációja, és csak másodsorban a magánjogi büntetés. Figyelemmel kell lenni a valótlan és sértő tényállítások jogi értékelésének megváltozott jogszabályi környezetére is, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 226. § (3) bekezdésére. A polgári jogi szankció nem veheti át más jogági szankciók szerepét.

[22] Hivatkozott arra, hogy a jogsértő vállalkozás gazdasági életben betöltött szerepe és a sérelemdíj összege között a „magánjogi büntetés” céljából összefüggés nem állapítható meg. Kérte, hogy a sérelemdíjat a jelenkori értékviszonyokhoz igazodó módon határozza meg a bíróság, és mellőzze a kamatfizetésre való kötelezést.

[23] Vitatta az objektív szankciók körében előterjesztett keresetet is. Előadta, hogy kizárólag az ítélet jogsértést megállapító részének közzétételére kötelezze az alperest alapos kereset esetén.

[24] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez való személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett www.hirportal1.hu internetes oldalon 2025. február 17. napján „Csatlakozott a Párt1hoz a Bizottság1 bukott elnöke” címmel megjelent közleményben valótlanul állította és híresztelte, hogy Személy2 a 2020-as Bizottság1 elnökké történt újraválasztása után titokban több mint duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió forintra emelte a saját fizetését.

[25] A törvényszék eltiltotta az alperest a további jogsértéstől akként, hogy tilos a fenti tényállítások bármilyen formában történő közlése.

[26] A törvényszék az alperest az elkövetett jogsértés miatt saját költségén elégtétel adására kötelezte az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül az alábbiak szerint.

[27] Az alperes köteles jelen ítélet rendelkező részének első bekezdését közzétenni a <https://hirportal1.hu> hírportálon az eredeti cikk megjelenési helyén „Csatlakozott a Párt1hoz a Bizottság1 bukott elnöke” című közlemény címében és törzsszövegében használt betűtípussal és betűmérettel, és folyamatosan, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig tegye elérhetővé, valamint a <https://hirportal1.hu> hírportál főoldalán 24 órán át a „Bírósi ítélet a Személy2t érintő írásunk miatt” című közleményt, melyre kattintással tegye elérhetővé az eredeti cikket és annak címe alatt, a lead felett az ítélet rendelkező részét tegye közzé, valamint kötelezi az

alperest arra, hogy a bíróság által megállapított jogsértés miatt bocsánatkérő levélben sajnálkozását fejezze ki. A felperes jogosult a bocsánatkérő levél nyilvánosságra hozatalára.

[28] A bocsánatkérő levél tartalma az alábbi:

„Tisztelt Felperes! Úr! A <https://hirportal1.hu> internetes hírportálon 2025. február 17. napján „Csatlakozott a Párt1hoz a Bizottság1 bukott elnöke” címmel megjelent közleményben tett azon valótlan híresztelésünk miatt, mely szerint Ön a 2020-as Bizottság1 elnökké történt újraválasztása után titokban több mint duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió forintra emelte a saját havifizetését, sajnálkozásunkat fejezzük ki. Az elkövetett, jogerős bírósági ítélettel is megállapított jogsértésért szíves elnézését kérjük figyelemmel arra, hogy a fizetésemelésről a Bizottság1 2020. szeptember 2. napján tartott elnökségi ülésén a főtitkár előterjesztését követően az 52/2020/Elnökségi Határozattal a Bizottság1 elnöksége döntött, mely határozathozatalban Ön nem vett részt és amely határozatot a Bizottság1 haladéktalanul közzé tette.”

[29] Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az felperesnek az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül 1.000.000 forintot, és ezen összegnek 2025. február 18. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát és 2.183.910 forint perköltséget.

[30] Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte egyúttal az alperest, hogy fizessen meg az állam javára az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára a határozat jogerőre emelkedését követő hatvanadik napon belül 60.385 forint eljárási illetéket.

[31] Az ítélet indokolásában kiemelte az elsőfokú bíróság Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) I. cikke (1), (2) bekezdését, a Ptk. 2:42. § (1) bekezdését, a 2:43. § d) pontját, a 2:45. § (2) bekezdését, valamint a 2:51. § (1) bekezdését és a 2:52. § (1) - (3) bekezdését.

[32] Rámutatott, hogy a Ptk. a személyiségi jogokat – a korábbi szabályozáshoz hasonlóan – általános jelleggel részesíti védelemben: védelmet nyújt a személyiségi jogok megsértésének minden formája ellen. A Ptk. vélelmet állít fel arra nézve, hogy a mások személyiségi jogainak bármilyen megsértése vagy korlátozása jogellenes cselekmény, amelynek ellenkezőjét – a sértés elkövetésére való feljogosítottságot – a sértő félnek kell bizonyítani.

[33] Általánosságban kifejtette, hogy a jóhírnév sérelmét jelentik a valóságnak nem megfelelő tényközlések. A híresztelés akkor valósul meg, ha valaki nem saját tudomását közli másokkal, hanem a mástól szerzett valótlan információt adja tovább, azaz terjeszti, és egyetlen alkalommal való továbbadás is megvalósítja a hírnévrontást. A jogsértés megvalósulása szempontjából a híresztelő vétlensége, jóhiszemősége teljesen közömbös. A személyre vonatkozó, objektíve valótlan tényállítást kifejező közlés csak akkor minősül jogsértésnek, ha a közmegítélés szerint a ténymegállítást alkalmas arra, hogy a sértett társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Jogvédelmet a jóhírnév sérelme miatt az

kérhet, akire vonatkozóan az őt sértő valótlan tényállítás, híresztelés, vagy a valós tények hamis színben történő feltüntető közlés történt. A jóhírnév védelme a természetes és a jogi személyeket egyaránt megilleti. Megsértése a felróhatóságra, jó- vagy rosszhiszeműségre tekintet nélkül is megállapítható.

[34] A jogkövetkezményekkel összefüggésben mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a személyiségi jog megsértése esetén egyidejűleg helye lehet több felróhatóságtól független szankció alkalmazásának is, ugyanakkor a jogsértés tényének bírósági megállapítása önmagában nem vonja maga után valamennyi, a keresetben kért jogkövetkezmény alkalmazását. A bíróság az eset összes körülményeinek figyelembevételével dönti el, hogy indokolt-e az érvényesíteni kívánt jogkövetkezmény alkalmazása (PJD2016. 20.). Az eltiltásra való kötelezés akkor indokolt, ha okkal lehet tartani attól, hogy a jogsértő a cselekményét megismétli. Az abbahagyásra kötelezés megszünteti a fennálló jogsértő állapotot, az eltiltás pedig a jövőre nézve zárja ki azt. Az elégtételadási kötelezettségben a személyiségi jogi szankciók erkölcsi jellege mutatkozik meg.

[35] A konkrét eset kapcsán rámutatott, hogy a jogsértés megállapítása körében elsődlegesen abból kellett kiindulnia, hogy a Szombathelyi Törvényszék a 2025. július 8. napján jogerőre emelkedett 15.P.20.035/2025/10. számú ítélete helyreigazításra kötelezte a szerkesztőséget valótlan híresztelés, valóság hamis színben való feltüntetése miatt. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 6. §-ára, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 360. § (1) bekezdésére figyelemmel megállapította, hogy a korábban hozott jogerős ítélet alapján nem vitatható, a keresetben hivatkozott híresztelés, valóság hamis színben való feltüntetése megtörtént.

[36] A jó hírnévhez való jog megsértésének megállapíthatóságát a valótlan tény közlése, híresztelése, valóság hamis színben való feltüntetése és annak sértő volta alapozza meg. Ezen mindkét feltétel az alperesi közlés esetében megállapítható.

[37] Utalt az elsőfokú ítélet arra, hogy a bírói gyakorlat szerint a személyiségi jogi perben kifogásolt közlés lényeges tartalmát nem önmagában, hanem a nyilatkozat többi részével együtt szükséges vizsgálni, különös tekintettel a közlés lényegi mondanivalójára, és az arra vonatkozó társadalmi közfelfogásra (BH2022.99).

[38] Alaptalannak minősítette azon alperesi érvelést, hogy a valótlan ténynek nem volt sértő jellege. Az elsőfokú bíróság ekörben teljes mértékben osztotta a felperes által előadottakat, hogy a közölt tény nem csak valótlan, hanem sértő is a felperesre nézve. Azt a látszatot kelti, hogy a felperes a Bizottság1 belső működése során nem tartotta be a vonatkozó jogszabályokat, a demokratikus működés rendjét. A közmegítélés szerint a sérelmezett valótlan híresztelés és a valóság hamis színben való feltüntetése alkalmas volt arra, hogy a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Ezen tény az elsőfokú bíróság köztudomású tényként fogadta el, és ez alapján a közlés sértő jellegét megállapította. Utalt arra, hogy a közszereplő sem köteles tűrni a személyére vonatkozó valótlan és sértő tényállításokat. Ha a sérelmezett közlések közügyeket érintenek, az összes körülmény vizsgálatával, érdekösszemérés alapján kell megítélni azt, hogy az érintett közéleti szereplő személyiségi jogainak védelme vagy a szólás- és sajtószabadsághoz való jog élvez-e

elsőbbséget (Kúria Pfv.IV.20.282/2021/5., Pfv.IV.20.752/2020/4.). A sérelmezett közlés közügyet nem érintett, így a szólás- és sajtószabadsághoz való jog védelme nem merült fel. Mindezekre tekintettel állapította meg az elsőfokú bíróság a jóhírnévhez való jog megsértését.

[39] Alaposnak minősítette a felperes keresetét az objektív szankciók vonatkozásában is. Kiemelte az ítéletben, hogy a jövőre nézve tiltotta el az alperest a további jogsértéstől, mert a médiapiacon elfoglalt helye miatt tartani lehet a további jogsértés elkövetésétől. Az elégtételadás körében utalt arra, hogy csak akkor töltheti be jóvátételi funkcióját, ha ugyanazt a nyilvánosságot éri el, amely előtt a jogsértés megtörtént. Ezért a bíróság elrendelte a kereseti kérelemnek megfelelően az elégtétel adására való kötelezést. Kitért arra, hogy a megfelelő elégtételadásban nyilvánul meg a személyiségvédelmi szankciók helyreigazítási és jóvátételi funkciója, mivel ettől remélhető, hogy mind a jogsértő, mind pedig a társadalmi környezet tudatvilágában a sérelem folytán bekövetkezett negatív változás pozitív irányban helyre billenjen. A „megfelelőség” kérdését vizsgálva a törvényszék a felperes keresetét alaposnak találta, és az ítélet rendelkező részében az elégtétel szövegét feltüntette.

[40] Ha a jogsértés sajtóközlemény útján történik, akkor az elégtétel nyújtását szolgáló közleménynek is a jogsértő sajtóközleménnyel azonos helyen és formában kell megjelennie, és tartalmaznia kell a jogsértés megállapításának tényét, továbbá ki kell tűnnie annak is, hogy a jogsértés milyen magatartással valósult meg. Ezen feltételeknek a felperes keresete megfelelt, ezért annak megfelelően rendelte az elsőfokú bíróság az elégtétel adására való kötelezést.

[41] A felperes sérelemdíj iránti igényét is alaposnak minősítette, ugyanakkor rámutatott, hogy a sérelemdíj összegének levezetésére alkalmazott számítási módnak jogszabályi alapja nincs. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a sérelem bekövetkeztekori, tehát 2025. februári értékviszonyokból kell kiindulni, és a felperest ért nem vagyoni hátrányokat feltárni.

[42] Hangsúlyozta, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkezésének bizonyítása nem szükséges (Ptk. 2:52. §). A sérelemdíj alkalmazásához azonban szükséges a személyiséget ért nem vagyoni sérelem, amely testi vagy lelki változásokban, illetve a személyiséget körülvevő társadalmi, természeti környezetnek a személyiségre hátrányos megváltozásában manifesztálódhat (PJD2017. 3.). A törvényszék köztudomású tényként fogadta el, hogy a cikk megjelenését követően a felperes baráti, családi körben magyarázkodásra kényszerült, az őt körülvevő társadalmi környezet a cikk megjelenése miatt hátrányosan megváltozott. A felperes okirattal bizonyította, hogy a Intézet1-nál betöltött tisztsége 2025. március 25-én megszűnt. Konferencián való részvételt mondtak vissza. Ugyanakkor nem bizonyított, hogy ezen hátrányok a cikkben megjelent valótlanság miatt következtek be. További bizonyítástól, a tanúk meghallgatásától sem várható az alperesi jogsértés és a felperest ért utóbbi két hátrány közötti okozati összefüggés bizonyítása, ezért a törvényszék minden további bizonyítást mellőzött.

[43] A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság a jogsértés bekövetkeztekori értékviszonyok alapján, a felperes megváltozott társadalmi környezete miatt, hogy magyarázkodásra kényszerült a sérelemdíj összegét 1.000.000 forintban határozta meg. A

sérelemdíj összegének meghatározásakor figyelembe vette, hogy az alperes súlyosan felróható módon, rosszhiszeműen járt el, tudva, hogy a felperesről híreszteltek valótlanok. A kifogásolt cikk kétségtelenül lejárató szándékkal jelent meg. Figyelemmel volt a sérelemdíj kompenzációs szerepére és magánjogi büntetés funkciójára is. Alacsonyabb összegű sérelemdíj kellő visszatartó erővel nem bír az alperes gazdasági erőfölénye és a médiapiacra elfoglalt helye alapján. Az összeg után az alperes késedelmi kamat fizetésére is köteles 2025. február 18. napjától a kifizetés napjáig a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján.

[44] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; annak megváltoztatását elsődlegesen úgy kérte, hogy az ítéltábla a keresetet utasítsa el, másodlagosan a sérelemdíj, valamint a perköltség megfizetésére kötelező rendelkezés mellőzését, harmadlagosan pedig a felperes részére fizetendő sérelemdíj 400.000 forintra mérséklését és a perköltség, valamint a kamatfizetési kötelezettségének mellőzését kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének a), c) és d) pontjaira alapította.

[45] Mindenekelőtt azzal érvelt, hogy a felperes keresetének jogalapja nem áll fenn, mivel a sérelmezett közlemény nem tartalmaz valótlan tényállítást. Hivatkozott ebben a körben az eljárás során már idézett, Kúria eseti döntésére, az EJEK jogeseteire, valamint az Alkotmánybíróság határozataira. Alperes álláspontja szerint önmagában az a tény, hogy a Bizottság elnök fizetésemeléséről nem az elnök dönt egyszemélyben, hanem arra a Bizottság elnökségének, mint testületnek van jogköre, nem zárja ki az alperes következtetésének helyességét, hogy a felperes megemelte a saját fizetését. Életszerűtlennek ítélte azt a feltételezést, hogy Személy1 úgy terjesztette volna az elnökség elé a felperes fizetésének emeléséről szóló javaslatot, hogy arról a felperessel ne egyeztetett volna. A felperes tehát tudomással bírt a fizetésemelés tényéről, de nem ellenezte. Az újságíró alappal asszociált az „elnökség döntéséből” az „elnök döntésére”, mely között a közvélemény sem tesz éles különbséget.

[46] Azt elismerte az alperes, hogy a Bizottság elnökségi ülései nyilvánosak, határozatai elérhetőek a Bizottság honlapján, azonban az átlagemberek aligha figyelik a honlapon közzétett határozatokat. Kiemelte a 3/2015. (II. 2.) AB határozatot, valamint a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatot.

[47] Alperes érvelése szerint a jóhírnév megsértése megállapításának a valótlan tényállítás hiányán túl a sértő jelleg hiánya is akadálya. A sérelmezett kijelentés nem minősül olyan közlésnek, amely felperes megítélését hátrányosan csorbítaná a társadalom szemében. A Kúria Pfv.21.305/2022/5. számú eseti döntése nyomán mutatott rá, hogy a kifogásolt közlések sértő jellegének vizsgálata során a bíróságnak külső, objektív zsinórmértéket kell alkalmaznia, nem a felperes személyes sértettség-érzése jelenti a mércét. Figyelembe kell venni a hazai közbeszéd aktuális színvonalát is.

[48] Állította, hogy a felperes közéleti szereplő, a közlés politikai kontextusban jelent meg, így fokozott tűrés kötelezettsége van az őt ért közlések, kritikák, vélemények kapcsán.

[49] Arra az esetre, amennyiben az ítéltábla a felperes keresetének jogalapját megállapíthatónak ítélné, előadta, hogy a személyiségi jogsértésnek akkor sem automatikus jogkövetkezménye a sérelemdíj alkalmazása (BH2016.241.). Az alperes álláspontja szerint a

fél az őt ért nem vagyoni sérelemért, nem vagyoni hátrányért követelhet sérelemdíjat. A jelen esetben azonban a felperes nem bizonyította a perben olyan konkrét nem vagyoni hátrányt, mely a cikk jogsértőnek állított részei által érték volna őt. A felperes a köztudomású tényeken felül figyelembe vehető hátrányokat nem jelölt meg és nem is igazolt. Azon csekély hátrányt, melyet az általános élettapasztalat szerint a sérelmezett közlés a felperesnek okozhatott, alperes sajtó-helyreigazítása teljes mértékben kompenzált.

[50] Egyebekben a sérelemdíj összegét rendkívül eltúlzottnak értékelte, mely sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, nem áll összhangban a felperest ért sérelemmel, alperes felróhatóságával és a bírói gyakorlattal. (Kúria Pfv.20.527/2023/5. számú döntés) Ismét előadta, hogy a legmagasabb összegű sérelemdíjat a bíróságok élet, testi épség elleni sérelem esetén ítélnék meg, míg a csak pszichés hátrányt okozó jogsértések kompenzálására néhány százezer forint összegű sérelemdíjat ítélnék alkalmasnak. Hangsúlyozta, hogy a felperes által megjelölt sérelemdíj mellett nem elegendő a köztudomású tények alapján megállapítható sérelemre hivatkozni, felperesnek igazolnia kellett volna az őt ért tényleges hátrányokat is. A felperes iránti közbizalmat a sérelmezett közlések jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nem vagyoni hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogát esetlegesen sértő közlések tárgyi súlya nem kiemelkedő.

[51] Kérte az alperes a késedelmei kamat megfizetésére kötelezésének mellőzését és a sérelemdíj jelen értékviszonyok szerinti meghatározását figyelemmel a Kúria Pfv.IV.20.504/2025/4. számú precedensértékű döntésére is.

[52] Végül a felperes részére megítélt perköltség jogsértő voltára hivatkozott az alperes. Álláspontja szerint az sérti a Pp. 81. § (2) bekezdését figyelemmel arra, hogy a felperes keresetéhez nem csatolta a vonatkozó IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint a felszámítani kért ügyvédi munkadíj alapjául szolgáló ügyvédi megbízási szerződést, csupán a felperes nyilatkozatát mellékelte, miszerint az óradíj mértéke 160 euró + ÁFA. Alátámasztásaként hivatkozott a Kúria Kpkf.40.435/2020/2. számú eseti döntésre, valamint a Debreceni Ítéltábla Pf.20.058/2023/6. számú eseti döntésére. Mindezekből következően alperes álláspontja szerint a felperes által csatolt nyilatkozat önálló dokumentumként nem ad elegendő bizonyítékot arra, hogy az ügyvéd által végzett munka milyen feltételek mellett történik.

[53] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az anyagi és eljárásjogi jogszabályoknak megfelelően hozta meg döntését a keresetnek helyt adó részében. Az alperes fellebbezése megalapozatlan.

[54] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a per tárgyát képező kijelentés valótlan, melynek vonatkozásában a felperest tűrési kötelezettség nem terheli. A per tárgyát képező kijelentéssel összefüggésben indított sajtó-helyreigazítási perekben 19 törvényszék és négy ítéltábla tényállításnak minősítette a perbeli kijelentést, melynek valóságtartalmát az alperes bizonyítani nem tudta. Utalt arra, hogy az alperes által hivatkozott alkotmánybírósági határozatok a jelen perre nem irányadóak, mivel a véleménynyilvánítás szabadsága a való tények megghamisítására nem vonatkozik. [36/1994. (VI. 24.) AB határozat]

[55] A sértő jelleg kapcsán emelte ki a felperes, hogy a perbeli cikk megjelenésének időpontjában nem volt közszereplő, a tevékenysége nem volt közéleti viták része, a felperesre a Ptk. 2:44. §-a nem vonatkozik. A jelen perbeli eset nem közügyek vitatásával összefüggő tényállás és így a felperessel szemben fokozottabb tűrési kötelezettség nem áll fenn. Kiemelte a BDT2022.4497. számú eseti döntést, mely szerint a szabad véleménynyilvánításhoz való jog nem terjed ki a valótlan tények tudatos állítására, a valós tényalapot mellőző, sértő értékítéletre, tényállításnak minősülő közlésre, mert ezen esetekben a jóhírnévhez fűződő személyiségi jog megsértése megállapítható a közügyet érintő közlés esetén is. Egy közszereplő sem köteles tűrni a rá vonatkozó valótlan és sértő kijelentéseket. Megalapozatlan azon alperesi érvelés, hogy a közéleti témájú jogsértések esetén a bíróságok mértéktartást tanúsítanak.

[56] Megjegyezte, hogy az általa indítványozott két tanú meghallgatását a bíróság okszerűen mellőzte figyelemmel a helyes állásfoglalására, miszerint a bekövetkezett hátrányt az általa előadottakon túl bizonyítania nem kellett.

[57] Hangsúlyozta, hogy a sérelmezett kijelentés kifejezetten lejárató célzattal készült, a felperes kifejezetten hátrányos színben való feltüntetésére irányult. A sértő jelleg vizsgálata során ugyanakkor a Kúria Pfv.21.305/2022/5. számú eseti döntés itt nem alkalmazható, mert a jelen esetben a sértő jelleg az objektív és zsinórmérték szerint is egyértelműen megállapítható.

[58] Kitért arra is, hogy a társadalom általános erkölcsi felfogása nem a hazai közbeszéd aktuális színvonalától függ. Az alperes ugyanakkor ezen stílust nagymértékben maga is alakítja figyelemmel a több mint 70 médiatermékére és a követők millióira.

[59] Ismét hivatkozott a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésére, mely szerint a felperesnek hátrányokat nem kellett igazolnia. A megítélt sérelemdíj összege a jogsértés súlyára és az alperes felróhatóságára figyelemmel nem eltűzött. Az alperes magatartása – az elsőfokú ítélet helyes megállapítása szerint – szándékos, de legalább súlyosan gondatlan és az internetes megjelenés folytán széles körben vált ismertté. Alkalmas volt a negatív társadalmi megítélésére, közéleti hitelességének megkérdőjelezésére. Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes környezetében magyarázkodásra szorult, látható, hogy a felperes igazolt hátrányokat, melyeket az alperes részéről nem vitatottnak kellett tekinteni, másrészt köztudomású tényként kellett elfogadni.

[60] A sérelemdíj mértéke kapcsán utalt a bírói gyakorlatra, azon belül is konkrétan a Kúria Pfv.20.336/2024/6. számú ítéletére, valamint a Fővárosi Ítélőtábla Pf.20.211/2024/7. és a Pf.20.106/2021/4. számú döntésekre.

[61] Inadekvátnak minősítette az alperesnek a módosított Btk. 226. § (3) bekezdésére hivatkozását, mivel a jelen perbeli kijelentések nem közügynek minősülnek.

[62] Az utóbbi években a hazánkban tapasztalt pénzromlásra, inflációra figyelemmel sem tekinthető eltűzottnak a sérelemdíj összege. Nem osztotta az alperes azon érvelését sem, hogy milliós nagyságrendű sérelemdíjat csak a legsúlyosabb, élet, testi épség elleni sérelmet

elszenvedetteknek ítélt meg a bíróság. Hangsúlyozta, hogy a felperest komoly hátrányok érték, a pár százezer forintos sérelemdíj egyebekben is meghaladottá vált.

[63] A felperes a Ptk. 2:52. § (2) bekezdéséből, valamint a 6:530. §-ból következően késedelmi kamat is megilleti a sérelemdíj után.

[64] Megalapozatlannak minősítette a megállapított perköltség jogsértő és eltúlzott voltára irányuló fellebbezést is. A Pp. 81. § (1) és (2) bekezdése szerint a költséget csak szükség esetén kell igazolni és azt bármilyen okirattal meg lehet tenni. Kiemelte a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú eseti döntését, mely a perköltség felszámítás gondos ellenőrzéséről és az eredmény részletes indoklásáról szól. Eszerint a kifejtett ügyvédi tevékenység eljárásjogi szempontból objektíven értékelhető, az ügyvéd tevékenységének tartalmi minősége nem értékelhető.

[65] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között felülbírálvá megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

[66] Az ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges bizonyítási eljárást megfelelően és elégséges körben folytatta le, a beszerzett bizonyítékokat helyesen értékelte, a tényállást helytállóan állapította meg, és abból helyes jogi következtetést vont le. A másodfokú bíróság osztja azt az álláspontját, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, melynek kompenzálására 1.000.000 forint sérelemdíj szükségesnek mutatkozik, és osztja a döntés indokait is.

[67] A fellebbezés érveire figyelemmel az ítéltábla az alábbiakat hangsúlyozza.

[68] Mindenekelőtt leszögezi az ítéltábla, hogy az alperes internetes portálján megjelent cikkben szereplő, a peres eljárás tárgyát képező közlés nem véleménynyilvánítás, hanem politikai, lejárató célzatú, tudatosan valótlán és sértő tényállítás, melynek nincs köze a közügyek megvitatásához. A tényállítás tehát nem érint közügyet és a felperes nem közszereplő minőségben szenvedte el a közölt tényállítás valótlanágából eredő sérelmet.

[69] A közlés valótlanága – az alperes fellebbezési érvelésével szemben – tényyszerűen megállapítható, melyet a jelen perre ugyan – a sértő jelleget illetően – kötőerővel nem bíró, de a tényállás alátámasztásaként elfogadható sajtó-helyreigazítási per is megerősít. Alaptalanul érvel az alperes a valótlanág hiányával. Az alperes közlésében a Bizottság1 elnökségének döntését a felperesnek, mint elnöknek tulajdonította és a mindenki számára elérhető határozatot titkosnak minősítette. Ez kétséget kizáróan valótlán tényállításnak minősül.

[70] Megjegyzi az ítéltábla, hogy az alperes fellebbezési kérelmével az ítélet valamennyi döntését támadta, azonban a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) és c) pontjával összefüggésben fellebbezésének részletesebb indokát nem jelölte meg, ezért az ítéltábla érdemben nem vizsgálta. [Pp. 371. § (1) bekezdés b) pont, 370. § (1) bekezdés]

[71] A törvényszék helyesen mutatott rá arra, hogy a perbeli közlés azt állította, hogy a felperes a 2020-as Bizottság1 elnökké történt újraválasztása után titokban több mint duplájára, 1,2 millióról 2,6 millió forintra emelte a saját havi fizetését. Azt a hamis látszatot keltette, hogy a felperes a Bizottság1 belső működése során nem tartotta be a vonatkozó jogszabályokat, a demokratikus működés rendjét. Ez hátrányosan befolyásolta a felperes társadalmi megítélését, megkérdőjelezte a felperes tisztességét, ezért az elsőfokú bíróság helyesen fogadta el a sérelem tényét köztudomású tényként.

[72] Az ítéltábla álláspontja szerint a felperest ért köztudomású sérelem sérelemdíjjal kompenzálendő, annak megítélt mértéke pedig nem eltúlzott. Nem róható a felperes terhére, hogy a köztudomású sérelmen kívül további hátrányok bekövetkezését nem állította. A kifogásolt állítások alkalmasak voltak az irányában fennálló bizalom rombolására, hitelessége kétségbe vonására, mindemellett pedig az alperes szándékos, lejárató célzatú magatartásának felróhatósága nagyfokú volt.

[73] Az alperes arra helyesen hivatkozott, hogy a konzekvens bírói gyakorlat szerint a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése, és a körülmények mérlegelése azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére (Kúria Pfv.IV.21.764/2015/4. számú ítélete – megjelent: BH2016.241.); így bagatell igény sérelemdíj megállapítására nem ad alapot (Kúria Pfv.IV.20.801/2021/5. számú ítélet [27]).

[74] A sajtótól ugyanakkor elvárt, hogy az általa közölt állítások valóságtartalmát ellenőrizze, arról meggyőződjön. Ezzel szemben az alperes valótlan tényállításokat tett, melyeknek igazságtartalmát nem ellenőrizte. Közlésének célja pedig az érintett hitelességének, társadalmi megítélésének rombolása volt.

[75] Kiemelendő az is, hogy a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének az a szabálya, miszerint a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges, a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a nemvagyonni sérelmet szenvedett személyt.

[76] Az ítéltábla leszögezi továbbá, a sérelemdíj egyrészt a személyiségi jogsérelem tekintetében kompenzációs szerepet tölt be, másrészt a hasonló jogsértések megelőzése érdekében magánjogi büntetésnek is tekinthető (Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.002/2017/8. számú ítélet [33] – megjelent: BDT2018.3821). Ugyan ezt az utóbbi funkciót nem automatikusan kell figyelembe venni (Kúria Pfv.III.20.104/2024/5. számú ítélet [48] – megjelent: BH2024.182), azonban a jogsértés súlyát számításba véve jelen esetben a megítélt 1.000.000 forintnál csekélyebb összegű sérelemdíj a rendeltetését nem tudná betölteni. Mivel a polgári jog és a büntetőjog rendeltetése eltér, a sérelemdíj meghatározásakor nem lehetett jelentősége annak, hogy az adott tényállást a büntetőjog tilalmazza-e.

[77] A Ptk. 6:352. §-a szerint a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes. A jogsértő közlés megtörténtekor a felperes sérelmet szenvedett, azaz az alperes késedelmi kamatot a cikk megjelenését követő naptól köteles fizetni. A jóhírnév

megsértésekor értékviszonyok szerint megítélt sérelemdíj után ezért megalapozottan állapított meg az elsőfokú bíróság késedelmi kamatfizetési kötelezettséget.

[78] Támadta az alperes fellebbezésével az elsőfokú bíróság által a felperes javára megállapított perköltséget is. A perköltség felszámítására becsatolt, a keresetlevél F/6. számú mellékletét képező, „Nyilatkozat” megnevezésű okirat az ítéltábla álláspontja szerint is elegendő az igény alátámasztására. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint – egyebek mellett - a fél és az ügyvéd között létrejött megbízási szerződésben kikötött munkadíj kerülhet felszámításra. A Pp. 81. § (2) bekezdése a perköltség felszámításának igazolására – szükség szerint – okirat becsatolását írja elő. Nem állítja azonban feltételül a fél, illetve jogi képviselője számára, hogy a felszámításhoz magát a megbízási szerződést a peres iratok részévé kell tenniük. A felperes azzal, hogy egy teljes bizonyító erővel bíró nyilatkozatot tartalmazó okiratot csatolt, igazolásul szolgál a megbízási szerződés perköltség megítélése szempontjából releváns tényekre.

[79] Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét a fő tárgya vonatkozásában a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[80] Észlelte ugyanakkor az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási illetéket számítási hiba miatt tévesen határozta meg. Helyesen mutatott rá, hogy a felperes Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjaira alapítottan előterjesztett kereseteire figyelemmel az elsőfokú illeték alapja 3 x 600.000 forint, ami helyesen 1.800.000 forint és ezen összeghez kell hozzászámítani a felperes által érvényesített sérelemdíj összegét, az 1.061.900 forintot. Így a kereseti illeték alapja összesen 2.861.900 forint, ezért a feljegyzett kereseti illeték helyesen 133.286 forint.

[81] A Pp. 383. § (6) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem, csatlakozó fellebbezési kérelem, és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül, hivatalból határoz a le nem rótt illeték, valamint az állam által előlegezett és meg nem térült költség megfizetéséről. Ezért az ítéltábla – ugyancsak a Pp. 383. § (2) bekezdésére hivatkozással – az alperes által fizetendő kereseti illeték összegét 133.286 forintra felemelte.

[82] A fellebbezés nem vezetett eredményre, így a Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján a pereszes alperes köteles megfizetni 228.952 forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az államnak, továbbá a Pp. 344. § (1) bekezdése szerint meghatározott tizenöt nap teljesítési határidőben a felperesnek a Pp. 81. §-ának megfelelően felszámított, a kifejtett tevékenységgel arányban álló, 406.501 forint másodfokú perköltséget (ügyvédi munkadíjat) az IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján.

Győr, 2026. május 21.

Dr. Lezsák József s. k.
k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s.

a tanács elnöke, előadó bíró

bíró

bíró

